

Mons. Bizzeti: «Només volem obrir parròquies legalment»

El Vicari Apostòlic d'Anatòlia explica a Rome Reports les dificultats per conrear la fe catòlica a Turquia

04 març, 2020 - ESGLÉSIA DE BARCELONA

Turquia ha adquirit un protagonisme capital en els últims anys de crisi a l'Orient Mitjà. Segons explica *Rome Reports*, més enllà de les qüestions polítiques i geoestratègiques, és el país del seu entorn que més refugiats sirians i iraquians ha acollit. Tot i així, la sort d'aquests en aquesta terra és diferent, sobretot, en el cas dels cristians iraquians. Els drets estan limitats fins a tal punt que no poden ni conrear el seu propi fe per la falta de persones que els atenguin.

Problemes per conrear la fe

“No tenim ningú de llengua àrab que pugui ser pastor d’aquests cristians. Es tracta d’una situació difícil perquè els joves cristians iraquians no entenen i es pregunten com el món Occidental cristià no els ajuda”. Així ho lamenta el Vicari Apostòlic Anatòlia, Mons. Paolo Bizzeti. “Molts no han pogut celebrar ni tan sols el Nadal. Molts no podran celebrar Pasqua. Hi havia només un sacerdot caldeu que anava per aquestes ciutats però han segrestat als seus pares i ara s’està ocupant d’això”, afegeix.

El Vicari Apostòlic d’Anatòlia explica que hi ha una altra dificultat afegida que impedeix que l’Església catòlica pugui dur a terme la seva missió. Es tracta de la impossibilitat d’obrir un centre cultural, un centre juvenil, una escola o una capella. “Aquests cristians estan repartits en moltes ciutats de Turquia i allunyats d’on estan les esglésies. Per tant, la situació segueix sent dramàtica”, explica el vicari.

Tractat de Lausanne

Segons argumenta el mitjà, aquesta circumstància es deu a una anomalia històrica que està a punt de fer 100 anys: el tractat de Lausanne subscrit en 1923, després de la I Guerra Mundial. L’acord de pau que va configurar la Turquia moderna no reconeix a l’Església catòlica, amb el que no té personalitat jurídica.

Tal com explica el vicari “aquest tractat recull quines confessions cristianes estan reconegudes, com els armenis o els ortodoxos, i fins i tot els jueus. Altres confessions cristianes no es reconeixen. Això es va tractar en els últims dies de negociació l’acord i es va deixar sense regular per tal de fer-ho en el futur. Però mai es va fer de manera que l’Església catòlica no té reconeixement jurídic, no té personalitat jurídica”. “És urgent una revisió d’aquest tractat de manera que es concedeixi a aquestes minories el tenir un espai per als seus fidels. No volem fer proselitisme però volem tenir cura del nostre ramat”, afegeix.

A la impossibilitat per obrir centres de culte s’uneix el fet que, en virtut d’aquest tractat, el govern també pot confiscar els que existeixen quan no hi hagi un sacerdot o una comunitat que en tingui cura.

Mons. Bizzeti: «Només volem obrir parròquies legalment»

L'Església a Turquia és petita però compta amb grans possibilitats i pot ser revitalitzada gràcies als refugiats. No obstant això les seves forces són molt limitades i viu en un context que no afavoreix el seu creixement.

Autora: Ángeles Conde